

מבוא לבינה מלאכותית - 236501

תרגיל בית 2

מגשים:

יקיר חלץ 305028441

גל פליסיג 302912985

חלק א' – היכרות עם הקוד והמשחק

(1) בוצע.

(2) בוצע.

(3) השחקן הבסיסי ReflexAgent עובד בצורה הבאה: הוא בוחן את כל המהלכים החוקיים שהוא יכול לבצע מהמצב הנוכחי, ולכל אחד מהם הוא מעריך את טיב המהלך על-ידי מתן ציון בצורת מספר לכל מהלך חוקי (פירוט כיצד – בהמשך). אחר-כך הוא שומר את הערך המקסימלי מבין הציונים. בשלב הבא הוא מחפש את כל המהלכים שנותנים ערך מקסימלי זה (יתכן יותר ממהלך אחד), ובוחר בצורה רנדומלית מבניהם את המהלך הבא לביצוע.

היוריסטיקה שבה הוא משתמש נעזרת בנתון שידוע לנו אשר מציג את תוצאת השחקן לאחר כל מהלך (score): המהלך בעל ערך היוריסטיקה הטוב ביותר הוא המהלך אשר בהינתן ששחקן ישיג את התוצאה הכוללת (score) הגבוהה ביותר עבור השחקן, מבין כל יתר אפשרויות המשחק מאותה נקודה.

חלק ב' – בניית סוכן משופר

(1) היוריסטיקה תוגדר באופן הבא:

ראשית, בדוק את כל המהלכים החוקיים מהמהלך הנוכחי, ולכל מהלך חוקי כזה שמור את שהמצב שמגיעים אליו לאחר ביצוע המהלך. הוסף נקודות לכל אחד מהמצבים - לפי הסעיפים הבאים (בצורה בלתי תלויה ביתר המצבים):

- בדוק את המרחק (מנהטן) של המיקום של פקמן במצב הנוכחי מהרוח הכי קרובה אליו. אם המרחק קטן ממש מ-fear_factor אז הוסף למצב ניקוד השווה למרחק שחושב פחות ghost_proximity_penalty (שמוגדר להיות 1000).
- אחרת אל תוסיף נקודות כלל והמשך להוסיף נקודות לפי הסעיפים הבאים.
- בדומה לסעיף הקודם, בדוק את המרחק (מנהטן) של המיקום של פקמן במצב הנוכחי מהרוח הכי רחוקה ממנו. אם המרחק גדול ממש מ-brave_factor אז הוסף למצב ניקוד השווה למרחק שחושב ועוד $\text{ghost\_proximity\_penalty}/2$ (כלומר 500). אחרת אל תוסיף נקודות כלל והמשך להוסיף נקודות לפי הסעיפים הבאים.
- הוסף את הניקוד של המצב הנוכחי.
- בדוק לכל משבצת את המרחק שלה (בפועל בצעדים ולא מנהטן) לחתיכת האוכל הקרובה ביותר אליה, והוסף למשבצת ניקוד השווה למרחק זה בסימן מינוס.

לסיום לאחר שסכמנו את כל הנקודות שהמצב קיבל מכל אחד מהסעיפים, מתקבלת תוצאה וזה מהווה הניקוד של המצב.

השתמשנו באלמנטים של מרחק מרוח, ניקוד במשבצת הנוכחית (שמגלם בתוכו אוכל/קפסולה/אכילת רוח במצב הנוכחי), ומרחק מחתיכת האוכל הקרובה ביותר – הנמדד בצעדים.

הערות:

* המרחק בסעיף a מחושב באמצעות מרחק מנהטן, ואילו המרחק בסעיף c מחושב באמצעות מרחק בפועל בצעדים.

* בכל אחד מהסעיפים שבו צריך לעשות בחירה – אם יש כמה מצבים עם ניקוד זהה – בוחרים רנדומלית מבין המצבים בעלי הניקוד הגבוה ביותר, כמו שנעשה באלגוריתם המקורי

(2) המוטיבציה להגדרה מהסעיף הקודם היא שאנחנו רוצים לבנות פונ' יוריסטית שמתחשבת בגורמים נוספים מלבד הגורם של הניקוד במצב הבא, ובייחוד בשני גורמים ספציפיים – האחד הוא מרחק מרוחות. פקמן יפסל אם נפגש ברוח, ולכן בעדיפות הגבוהה ביותר אנו רוצים להימנע ממצב שבו רוח תאכל את פקמן. השני הוא מרחק מחתיכת האוכל הקרובה ביותר גם אם היא לא נמצאת בסביבתו הקרוב של פקמן. זאת מכיוון שאנו לא רוצים לאפשר מצב של תקיעה כאשר אין בסביבתו הקרוב של פקמן אוכל, אלא שהוא יבצע תנועה לכיוון חתיכת האוכל הקרובה ביותר בכל רגע נתון ובכך יעלה את הניקוד שלו ויסיים את המשחק במהרה, ולא יהיה נתון לסיכון שבפגישה עם רוח כאשר הוא עושה צעדי הלך ושוב במקום.

הסבר לכל פרמטר המופיע בחישוב על פי הסעיף המתאים:

- a. לעומת זאת האלגוריתם שלנו בהינתן שיש רוח קרובה (מחושב עם מרחקי מנהטן) – יעדיף בעדיפות ראשונה להתרחק ממנה עד שהוא רחוק ממנה מספיק (כמובן כתלות ב-fear_factor). כאן נציין כי ה-ghost_proximity_penalty נקבע להיות 1000 על-מנת ליצור הבחנה ברורה בין מצב שקרוב לרוח לבין מצב שאינו קרוב לרוח, כאשר אם השחקן קרוב מדי לרוח העדיפות הראשונה שלו תהיה לברוח ממנה.
- b. בהינתן רוח רחוקה, נעדיף להתקרב אליה על מנת לצאת ממצב של תקיעות. נשים לב שבהינתן שקיימת גם רוח קרובה מאוד, הניקוד הסופי יבוא בכל זאת לטובת מצב המאפשר להתרחק מהרוח.
- c. בנוסף הוא יעדיף משבצות עם score כולל גבוה יותר (בדומה ליוריסטיקה הפשוטה), וזאת מכיוון שאנו רוצים לתת עדיפות לאוכל, שכן משבצת סמוכה עם אוכל תועדף על פני משבצת סמוכה ללא אוכל שכן המשבצת עם האוכל תניב ניקוד גבוה יותר למצב. עוד נגדוש כאן כי אם נוצר מצב שבו פקמן נמצא במרחק משבצת אחת מרוח במצב אכיל, הוא יעדיף לאכול אותה בעקבות סעיף b שכן המצב שאחרי האכילה יניב לו ניקוד גבוה.
- d. וכמו-כן אם אין בסביבתו המיידית אוכל כלל יעדיף פקמן ללכת לכיוון המשבצת עם חתיכת האוכל הקרובה ביותר (וזאת בניגוד ליוריסטיקה הפשוטה כפי שצוין לעיל) וזאת בהתבסס על מרחקים שנמדדים בצעדים ממש ולא בהתבסס על מרחקי מנהטן.

אנו צופים שהיא תשפר את ביצועי השחקן ביחס ליוריסטיקה scoreEvaluationFunction בה השתמש השחקן הפשוט עד כה מכיוון שהשחקן הפשוט העדיף מהלכים שיובילו אותו למשבצות עם אוכל או קפסולה, ואם כל המשבצות מסביב המשבצת הנוכחית שבה הוא נמצא ריקות מאוכל או קפסולה הוא ילך בצורה רנדומלית לאחת מהמשבצות השכנות, כלומר עשוי לא להתקדם לקראת אוכל או קפסולה נוספים אלא אם כן הפונ' הרנדומלית תפנה אותו לשם בשלב כלשהו.

היוריסטיקה המשופרת שלנו לעומת זאת מתחשבת באלמנטים נוספים כגון מרחק מרוחות, מרחק מחתיכת האוכל הקרובה ביותר גם אם היא לא נמצאת בסביבה

בכל שכבות ה-min לפי השיטה בסעיף 1 נבחין כי מספר הצמתים לחישוב הוא זהה לזה שבשיטה בסעיף זה, בשיטה בסעיף 1 נוכל לדעת מה הצעד שצריכה לעשות רוח מסוימת עוד בטרם חיפשנו את הצעד שצריכה לעשות הרוח הבאה, ואם אנו מוגבלים בזמן – עדיף שיהיה לנו מידע חלקי על הצעדים המיטביים של חלק מהרוחות – מאשר שלא יהיה לנו מידע כלל על אף אחת מהרוחות, מה שעלול לקרות עם השיטה מסעיף זה.

חלק ד' – בניית סוכן Alpha – beta

(1) מבנה העץ החדש שהגדרנו אינו משפיע על אלגוריתם אלפא-בטא, שכן ההבדל בינו לבין עץ סטנדרטי כפי שנלמד הוא שיש בו כמה שכבות של "יריבים" בהם היריב מתעדף ערך מינימלי – והן באות בזו אחר זו – והבדל זה אינו משפיע על הגיזום, שכן בדומה למבנה העץ הסטנדרטי, גם במבנה העץ החדש בבואנו לבצע גיזום אלפא-בטא אנחנו מסתכלים על המהלכים הבאים לביצוע מהשורש, ובהינתן שיש לנו תוצאה מסוימת, אנחנו יכולים לתת תנאים על טיב תת העץ הבא לאחר שגילינו רק חצי ממנו, ובמקרה שבו התוצאה העתידית הכי טובה שלו תהיה בוודאות פחות טובה מהתוצאה שכבר חשפנו – אף לבצע גיזום של הענף. למשל, אם אנחנו מחפשים את הערך המקסימלי וקיבלנו שבתת עץ אחד הערך הוא +2 ובתת-העץ הבא הערך יהיה קטן או שווה ל-0 (על פי הענף השמאלי בלבד של תת העץ), נוכל לגזום את תת העץ הבא כולו.

(2) מימוש בקוד.

(3) (א) מבחינת זמן ריצה, מההרצאות ראינו כי מינימקס מפתח b^d צמתים. לעומת זאת, מספר הצמתים שאלפא בטא יפתח תלוי בסידור הצמתים: בסידור אופטימלי יפתח אלפא בטא $b^{0.5d}$ צמתים. בסידור אקראי יפתח אלפא בטא $b^{0.75d}$ צמתים. ואילו במקרה הגרוע שבו הצמתים מסודרים מהקטן לגדול (כאשר מחפשים מקסימום) או מהגדול לקטן (כאשר מחפשים מינימום) – יפתח אלפא בטא b^d צמתים - וסיבוכיות הזמן היא כשל minimax.

(ב) מבחינת בחירת מהלכים, שני הסוכנים יתנהגו בצורה זהה, וזאת מכיוון שבה"כ אם הסוכן מעוניין בערכים מקסימליים, אזי הוא תמיד יבחר במהלך בעל הערך המקסימלי – גם במינימקס וגם באלפא-בטא: ההבדל הוא שבמינימקס הוא יפתח את כל תתי העצים מהצומת הנוכחי ורק אז יבצע את המהלך של תת העץ שהחזיר ערך מקסימלי, ואילו באלפא-בטא הוא יפתח את תת העץ הראשון ובהמשך כל תת עץ שיניב בוודאות תוצאה גרועה יותר – הוא לא יפתח את כולו – ויבצע גיזום בשלב מוקדם. המהלך של תת עץ זה לא היה נבחר גם במינימקס, ולא יבחר גם כאן באלפא-בטא. אם התוצאה הטובה ביותר נמצאת בילד האחרון של הצומת הנוכחי, אלפא-בטא יפתח אותו **במלואו** ויבחר בו בסופו של דבר – בדיוק כפי שמנימקס יבחר בו.

חלק ה – בניית סוכן Expectimax לרוח רנדומלית

(1) מימוש בקוד.

(2) השינוי העיקר ביחס לשני הסוכנים הקודמים הוא בהנחה שלנו לגבי הצעד הבא של כל אחת מהרוחות - בבואנו לבחור את הצעד הבא של פקמן. בשני סוכני ה-Minimax (ה-Minimax הרגיל וה-Minimax עם גיזום אלפא-בטא), אנחנו מניחים שהיריב (במקרה זה – הרוחות) יבחר בצעד שיביא למינימום את הניקוד של פקמן, כלומר אנו מניחים שכל אחת מהרוחות תבחר בצעד עם ערך ה-Minimax הנמוך ביותר (כפי שלמדנו בנושא). לעומת זאת, עבור הסוכן בחלק זה, אנו מניחים שההסתברות של רוח לבחור בכל אחד מהצעים האפשריים שלה היא שווה. במילים אחרות – אין כאן הנחה שהרוח מנסה להביא למינימום את הניקוד של פקמן, אלא שהצעים שלה הם אקראיים לחלוטין.

נדגיש את הנקודה: גם בסעיפים ג'-ד' וגם בסעיף ה התנהגות הרוח היא זהה – בכל המקרים הללו הרוח מתנהגת לפי RandomGhost אשר מבצעת כל צעד בהסתברות שווה ביחס לשאר הצעים. השינוי בסעיף זה הוא **בהתייחסות שלנו** למה אנו מניחים שהצעד הבא יהיה. בסוכנים הקודמים מניחים שהצעים של היריב יהיו לרעתנו, כלומר מניחים את המקרה הגרוע עבור פקמן, ובסעיף זה אנו מניחים שההסתברות היא שווה – כמו במציאות.

לגבי התוצאות בהרצה, אנחנו מצפים שהשחקן פקמן ינצח באחוז גבוה יותר של המקרים. זאת מכיוון שהשחקן משחק בצורה ריאלית מדי ולא בצורה פחדנית יתר על המידה אשר גורמת לו להיות זהיר מדי ועקב כך לנצח פחות פעמים. כאשר פקמן זהיר מדי הוא עלול שלא לעשות צעים אשר ייטיבו עימו ואשר הרוח בהסתברות גבוהה תבחר אותם אלא לעשות צעים מניעתיים ו"בורחים" מהרוח רק בשל ההסתברות הנמוכה שהם אכן יקרו.

ניתן שתי דוגמאות של מקרים שונים שיתמכו בציפיות:

1. אם למשל לפקמן נותרה חתיכת אוכל אחרונה לאכול והוא רחוק ממנה 2 צעים, אבל הוגדרה לו באלגוריתם מינימקס (כפי שאנו מימשנו אותו) דרגת "פחדנות" גבוהה יחסית, כלומר אם הוא במרחק קטן יחסית מרוח העדיפות הגבוהה ביותר שלו תהיה לברוח, אזי הוא ינסה לברוח אחרונה מהרוח ואז הוא יכול להיתקל ברוח אחרת שתסגור עליו מן הצד השני. מה שיכול היה לקרות אם פקמן היה פועל לפי RandomExpectimaxAgent הוא שפקמן יכול היה "לקחת את הסיכון" וללכת לעבר חתיכת האוכל האחרונה, ומכיוון שההסתברות שהרוח תבחר בצעד שילך לעבר פקמן היא שווה להסתברות שהיא תבחר בצעד כלשהו אחר (ואם נניח שסך ההסתברויות שהרוח לא תלך לעבר פקמן היא גבוהה יחסית) אזי ההסתברות שפקמן היה מצליח לאכול את חתיכת האוכל האחרונה ולנצח את המשחק היא גבוהה.
2. מקרה נוסף הוא מקרה שבו פקמן קרוב מאד לקפסולה, ומן העבר השני של הקפסולה ממתנינה לו רוח. אזי גם במקרה זה, אם פקמן יפחד מדי ויברח מהרוח מכיוון שהיא קרובה, אזי הוא יסוג, לא יסיים את המשחק כעת ומן הצד השני יכולה להמתין לו רוח ש"תסגור עליו" כמו קודם ותאכל אותו. לעומת זאת, אם הוא היה מתחשב בהסתברויות שהרוח תלך לכיוונו מהצד של הקפסולה ומבין שסך ההסתברויות שהרוח לא תלך לכיוונו גבוהה מסך ההסתברויות שהרוח תלך לכיוונו - והולך לעבר הקפסולה - הוא היה מגיע אליה, ואז יכול במקום מצב שבו הוא נפסל ונאכל, לאכול את שני הרוחות, להמשיך ולסיים את המשחק בניצחון.

להלן התוצאות של 100 הרצות עם השחקן RandomExpectimaxAgent וניתן לראות שהוא קיבל את הציון 98/100, כלומר אכן הציפיה שלנו התממשה:

[illegible]

חלק ו' – בניית סוכן Expectimax לרוח לא רנדומלית

1) האסטרטגיה המלאה של הרוח DirectionalGhost היא ראשית לשמור את הפעולות החוקיות שלה מהמצב הנוכחי. כעת, בהינתן המיקום הנוכחי של פקמן, הרוח תחשב את המרחק (manhattan distance) מכל אחד מהמצבים אליהם היא יכולה להגיע – למיקום הנוכחי של פקמן. כעת, אם הרוח נמצאת במצב של "מפחדת" (התשובה תהיה כן אם הטיימר של מצב "מפחדת" טרם נגמר, כלומר הוא גדול מ-0, ולא אחרת), אזי ה-bestScore (נסביר בהמשך מה הוא) יהיה המרחק המקסימלי מפקמן, ואם היא אינה במצב של "מפחדת" אזי ה-bestScore יהיה המרחק המינימלי מפקמן. בנוסף נשמר משתנה בשם bestProb שהוא נקבע על ידי אחד מהפרמטרים prob_attack ו-prob_scaredFlee שמועברים לפונ', והוא קובע את גודל ההבדל ההבדל בהסתברויות בין מצב של "בריחה" למצב של "תקיפה".

לסיום, ה-`bestProb` מתחלק שווה בשווה בין כל הפעולות שהוגדרו באלגוריתם להיות הטובות ביותר, ואילו המשלים של `bestProb` (שהוא `1-bestProb`) מתחלק שווה בשווה בין כל הפעולות החוקיות הבאות. לבסוף וקטור ההסתברויות מנורמל כך שסכומם יהיה 1. כך נוצר מצב שבו, כתלות בפרמטרים המועברים לפונ' כמובן, פעולות טובות יותר מבחינת "בריחה"/"תקיפה" – כתלות במצב הרוחות - יועדפו על פני פעולות אחרות.

כלומר התפלגות התנועה של הרוח DirectionalGhost תהיה כתלות במה מצבה של הרוח. המצב הראשון הוא כאשר הרוח נמצאת במצב של "מפחדת", שהוא המצב לאחר שפקמן אכל קפסולה (ואז לפרק זמן מסוים הרוחות נצבעות בלבן והן במצב אכיל), ואז ההתפלגות תהיה שמצבים אשר "בורחים" מפקמן יועדפו, והמצב השני הוא המצב הדיפולטי כאשר הרוח נמצאת במצב "רגיל", שהוא המצב כאשר פקמן לא אכל קפסולה (ואז הרוחות הן בצבעים רגילים שאינם לבן והן אינן במצב אכיל), ואז ההתפלגות תהיה שמצבים אשר "תוקפים" את פקמן יועדפו.

דוגמה לפעולה של האלגוריתם: אם יש לרוח 4 פעולות חוקיות מהמצב הנוכחי, כאשר שתיים מהן עדיפות, והפרמטרים שהתקבלו הם $\text{prob\_scaredFlee} = 0.8$ ו- $\text{prob\_attack} = 0.8$ (הערכים הדיפולטיים לפונ'), אזי 0.8 יתחלק שווה בשווה בין שתי הפעולות העדיפות, כלומר כל פעולה תקבל ראשית 0.4, וכמו-כן המשלים שהוא 0.2 יתחלק שווה בשווה בין על 4 הפעולות. כלומר כל פעולה תקבל תוספת של 0.05. לסיכום כל אחת משתי הפעולות

העדיפות יהיו בהסתברות 0.45 וכל אחת משתי הפעולות האחרות יהיו בהסתברות של 0.05, והרוח תעדיף את הפעולות הטובות יותר מבחינתה.

(2) מימוש בקוד.

(3) למעשה המימוש של שני ה-Agents הוא זהה לגמרי למעט הבדל אחד. נסביר את החלק במימושים האחראי על ההתפלגויות:

על-מנת לממש את האלגוריתם של Expectimax, כפי שנלמד בהרצאות, אנו זקוקים למערך ההסתברויות התואם למערך הצעדים החוקיים האפשריים לביצוע. ואז כאשר מדובר במצב הסתברותי (במקרה שלנו – כאשר תורה של רוח לשחק) – אנו מעוניינים להחזיר את הסכום על הערכים שנסמנם b (מספר הגורמים בסכום הוא כמספר הצעדים החוקיים) כאשר b הוא מכפלת ערך ה-expectimax של צעד מסוים בהסתברות שהרוח תבחר בצעד זה. ולכן גם במימוש של RandomExpectimaxAgent (בסעיף ה) וגם במימוש של DirectionalExpectimaxAgent (בסעיף ו') אנו למעשים מעוניינים להשתמש בפונ' getDistribution שכבר מומשה עבורנו במחלקות של RandomGhost ו-DirectionalGhost בהתאמה. פונ' זו מספקת עבורנו את מערך ההסתברויות (התואם למערך הצעדים החוקיים האפשריים לביצוע) – כפי שאנו רוצים.

מכאן שההבדל במימושים הוא על איזה אובייקט אנו קוראים לפונ' getDistribution – עבור ה-RandomExpectimaxAgent אנחנו מייצרים אובייקט של RandomGhost ועבור ה-DirectionalExpectimaxAgent אנחנו מייצרים אובייקט של DirectionalGhost. בשני המקרים אנחנו מספקים לבנאי את האינדקס של הרוח ואז קוראים ל-getDistribution עליו, ומקבלים התפלגות שווה במקרה הראשון וכזאת שמעדיפה צעדים טובים יותר במקרה השני – בהתאמה.

(4) רעיונות לשיפור אסטרטגית הרוחות:

a. רוחות המשתפות פעולה בין לבין עצמן – עד כה נתקלנו בקוד של רוח (DirectionalGhost ו-RandomGhost) שמבחינת מיקומים של ישויות אחרות בלוח מתחשב במיקום של פקמן ובמיקום של הרוח עצמה בלבד. מה שנוכל לעשות כדי לשפר את אסטרטגית הרוחות הוא שרוח בבואה לבחור את הצעד הבא לחישוב תסתכל גם על מיקום שאר הרוחות במשחק. אם לדוגמה רוח תבחין כי הרוח השנייה מתקרבת לפקמן מכיוון מזרח, ותבחין כי במסלול BFS לפקמן יש לו דרך מילוט מכיוון דרום, היא תוכל להגיע אליו מכיוון דרום ובכך הסיכוי שאחת מהרוחות "תסגור עליו" – גדל משמעותית. דבר זה לא היה מתאפשר ביחס לאסטרטגיות בסעיפים הקודמים מכיוון שכאמור רוח לא מתחשבת במיקום הרוחות האחרות, והסיכוי שהיא הייתה מגיעה "לסגור" על פקמן מאותו כיוון של הרוח האחרת – הוא גדול יותר בסעיפים הקודמים.

רעיון זה עשוי לשפר את אסטרטגית הרוחות משום שבמימושו אנו מבצעים שינוי קונספטואלי של הגישה – אם נסתכל על המשחק בכללותו, יש כאן צד אחד נגד צד שני – פקמן נגד הרוחות. אבל, בתוך הצד של הרוחות (כתלות בהגדרות המשחק) ישנן מספר רוחות, שלהן מטרה זהה. ומכיוון שבאסטרטגיה החדשה הרוחות הללו ישתפו פעולה כפי שהוסבר לעיל, אזי במקום שכל רוח תתרום לנצחון קבוצתה בצורה בלתי תלויה ברוחות האחרות, כעת הן יוכלו "לתאם" את הצעדים הבאים ביניהן וכך לשחק בצורה חכמה יותר – כקבוצה – דבר שיוביל ליותר נצחונות מבחינתם.

b. רוח שנותרת במקומה – ניתן לממש אסטרטגיה שבמהלכה בתחילת המשחק רוח תנוע לכיוון קפסולה וכל עוד פקמן לא קרוב – היא תישאר בה כאשר היא תבצע

פעולות הלוח ושוב כדי להישאר באזור הקפסולה תמיד ("אזור" – הכוונה המשבצת של הקפסולה ומשבצות שכנות לה).

רעיון זה עשוי לשפר את אסטרטגית הרוחות משום שהוא יצור מצב שבו פקמן יתקשה לסיים את המשחק, שכן הוא זקוק לקפסולה זו כדי לנצח, וככל שפקמן מתעכב ואינו אוכל קפסולה זו – הוא מפסיד נקודות (לפי הגדרת המשחק). בינתיים רוחות אחרות ינועו לכיוון פקמן כדי להבריח אותו מהרוח שנותרת במקומה ובשאיפה גם "לאכול" אותו. ואז אם הרוחות לא יצליחו בסופו של דבר להכניע את פקמן, הן לכל הפחות יעכבו אותו מאד בדרכן אל הניצחון, וזה מהווה שיפור באסטרטגיה שלהן.

נדגיש כי אין הכוונה שהרוח תהיה תמיד סטטית אלא רק כאשר פקמן אינו קרוב אליה. אם פקמן קרוב אליה ויש לה אפשרות לבצע מהלך שיוביל לאכילתו – זה מה שהיא תעשה. בכך תגדיל את מספר ההפסדים של פקמן.

c. תזוזת רוחות כמקשה אחת – רעיון נוסף לשיפור אסטרטגית הרוחות, שהוא תלוי במבנה הלוח ומתאים בעיקר ללוחות שבהם יש כמות קטנה יחסית של קירות. במסגרת רעיון זה הרוחות ינועו כמקשה אחת – כלומר תמיד ינועו כאשר הן צמודות זו לזו, ובשאיפה כאשר הן פרוסות לאורך או לרוחב (ולא מקובצים יחדיו).

רעיון זה עשוי לשפר את אסטרטגית הרוחות במצבים מסוימים. אם נסתכל לדוגמה על לוח שבו אין קירות בכלל, ומספר גדול של רוחות, בהפעלת אסטרטגיה זו הן ינועו ביחד לכיוונו של פקמן, ומכיוון שהן נעות כמעין "טור" אורכי או "שורה" רוחבית בכיוון המתאים – מספר הצעדים שאותם פקמן יכול לבצע כדי להתחמק יורד משמעותית. הדבר נכון במיוחד כאשר מדובר על תזוזה של הרוחות כמקשה אחת לכיוון פינה כאשר פקמן נלכד בפינה.

הערה: הסיבה שרעיון זה מתאים ללוחות שבהם יש כמות קטנה יחסית של קירות היא שכאשר יש מעט קירות הרוחות יכולות לנוע כמקשה אחת ללא הפרעה, בעוד שכאשר ישנה כמות גדולה יחסית של קירות – הקירות יפריעו להן לשמור על סדר המקשה והרוחות יאלצו להסתדר מחדש אחת לכמה זמן.

הערה נוספת: הרוחות צריכות גם להפעיל שיקול דעת בנוסף לתזוזה כמקשה, כחלק מהאסטרטגיה החדשה, ואז כאשר פקמן קרוב מאד לרוח מסוימת והיא יכולה "לאכול" אותו רק אם תצא מהצורה של המקשה – "אכילת" פקמן נמצאת כמובן בעדיפות עליונה ועליה לבצע זאת.

חלק ז' – ניסוח השערות במשחק פקמן

השערת האפס (H0):

שימוש בסוכן MinimaxAgent עם עומק 4 מוביל את פקמן למספר ניצחונות גדול יותר מאשר שימוש בסוכן ReflexAgent (עם הפונ' היוריסטית הלא-משופרת)

השערה חלופית (H1):

שימוש בסוכן ReflexAgent (עם הפונ' היוריסטית הלא-משופרת) מוביל את פקמן למספר ניצחונות שווה או גדול יותר מאשר שימוש בסוכן MinimaxAgent עם עומק 4

המבחן הסטטיסטי:

נריץ כל אחד מהסוכנים 100 הרצות על כל אחד מ-10 הלוחות, בסה"כ 1000 הרצות לכל סוכן, ובבדוק את אחוז ההצלחה הממוצע של כל סוכן.

נדחה את השערת האפס: אם אחוזי ההצלחה של הסוכן MinimaxAgent גבוהים מאחוזי ההצלחה של הסוכן ReflexAgent בפחות מ-50% (או נמוכים מהם כמובן).
לא נדחה את השערת האפס: אחרת.

הסבר:

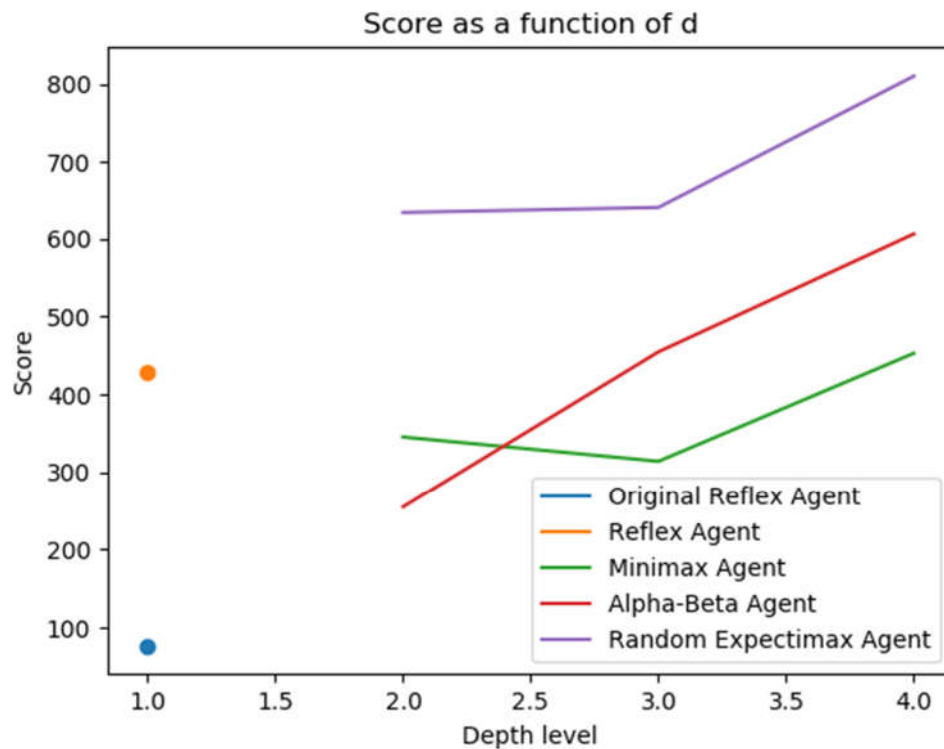
כפי שנלמד, השערת האפס היא ההשערה השמרנית, האמונה הרווחת. לעומתה ההשערה החלופית היא ההשערה החדשנית, המהפכנית. הסוכן ReflexAgent משתמש בעומק 1 והיוריסטיקה שבה הוא משתמש מתבססת על הניקוד שלו לאחר ביצוע הצעד המיועד. לעומת זאת, הסוכן MinimaxAgent משתמש בעומק 4 בהגדרה שלנו כאן, והיוריסטיקה שבה הוא משתמש מתבססת על שיפורים מהיוריסטיקה הפשוטה, שבין היתר כוללת בריחה מרוחות. מכאן שהשערת האפס היא שהסוכן Minimax שגם חוקר יותר צעדים קדימה מהסוכן ReflexAgent וגם משתמש ביוריסטיקה טובה יותר מהסוכן ReflexAgent שמונעת ממנו להפסיד במקרים אחדים – יוביל את פקמן למספר ניצחונות גדול יותר.

בהתייחס למבחן ה-t-test, אנו למעשה רוצים לנסח את המבחן כך שרמת המובהקות שלו תהיה מקסימלית. בחרנו בהפרש – 50 אחוזים – שאינו משאיר הרבה מקום לטעויות סטטיסטיות. דהיינו, אם היינו מקבלים שהסוכן MinimaxAgent הוביל את פקמן לניצחונות ב-5% יותר מהסוכן ReflexAgent וקובעים שבשל כך הסוכן MinimaxAgent הוא באופן מוחלט טוב מהסוכן ReflexAgent ומוביל את פקמן ליותר ניצחונות באופן גורף – הרי שהסיכוי שמדובר בטעות סטטיסטית בתוצאה שלנו הוא גבוה מהסיכוי שישנה טעות שכזאת כאשר משתמשים בניסוח שלנו. וזאת בדיוק מהות ה-t-test.

חלק ח' – ניסויים, תוצאות ומסקנות

1. הקובץ נכלל בהגשה.

2. גרף:

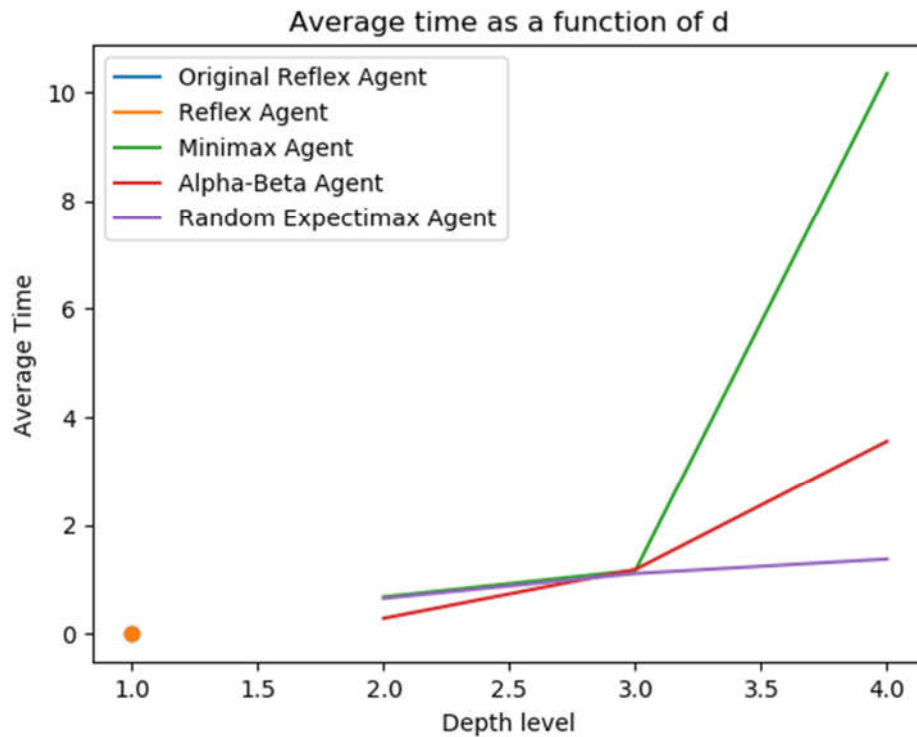

טבלה:

	d=1	d=2	d=3	d=4
OriginalReflexAgent	76.642			
ReflexAgent	428.928			
MinimaxAgent		345.342	314.043	453.02799
AlphaBetaAgent		254.758	454.8689	606.386
RandomExpectimaxAgent		635.186	641.629	809.74399

3. נשים לב מהתוצאות שבאופן יחסית צפוי, היוריסטיקה המשופרת מעלה באופן דרמטי את הניקוד ביחס ליוריסטיקה המקורית. מכאן נוכל להסיק שכאשר היוריסטיקה מדויקת יותר, יש לה השפעה עצומה על תוצאות המשחק. בנוסף נוכל לראות שכאשר רמת העומק גדלה ל- $d=2$ עבור אותה יוריסטיקה (בסוכנים הרלוונטיים), הניקוד אכן משתפר מכיוון שנוכל "לצפות" את מהלכי הסוכנים היריבים.

4. גרף:

(הערה: OriginalReflexAgent ו ReflexAgent נמצאים באותו מיקום יחסי על הגרף בשל גודלו).

טבלה:

	d=1	d=2	d=3	d=4
OriginalReflexAgent	0.0002			
ReflexAgent	0.009906			
MinimaxAgent		0.682042	1.168195	10.343444
AlphaBetaAgent		0.288215	1.184884	3.5572368
RandomExpectimaxAgent		0.655336	1.111135	1.3768998

5. נשים לב מהתוצאות שמאופן מימוש היוריסטיקה שהצענו, זמן ביצוע התור לוקח יותר זמן. הדבר נובע מאופן חישוב היוריסטיקה. מכאן נוכל להסיק שכאשר היוריסטיקה מדוייקת יותר, זמן החישוב שלה מתארך ולכן גם זמן ביצוע התור. בנוסף, באופן צפוי, נשים לב שהזמן הממוצע בכל תור עולה ככל שעומק העץ גדל. זאת מכיוון שכמות הצמתים לפיתוח עולה באופן אקספוננציאלי ביחס לעומק העץ. נשים לב בנוסף כפי שנלמד בכיתה, שזמן הביצוע הממוצע של סוכן AlphaBeta קטן יותר משל סוכן מסוג minimax, וזאת הודות לגיזום על ענפי העץ שמתבצע, וכך חוסך פיתוח של צמתים מיותרים.

6. להלן דיווח התוצאות שקיבלנו:

	RandomExpectimaxAgent	DirectionalExpectimaxAgent
RandomGhost	Avg. Score: 1332.5464	Avg. Score: 855.231

	Win Rate: 0.71	Win Rate: 0.42
DirectionalGhost	Avg. Score: 865.23 Win Rate: 0.28	Avg. Score: 1567.564 Win Rate: 0.85

התוצאות שקיבלנו תואמות את ציפיותינו שכן היוריסטיקה טובה יותר כאשר הרוחות תואמות להתנהגות מהן נצפה. בפרט כאשר היוריסטיקה היא עבור רוחות אשר באות לתקוף אותנו באופן מכוון.

7. על סמך ההרצות הקודמות:

	d=4
MinimaxAgent	-205.00
AlphaBetaAgent	-61.00
RandomExpectimaxAgent	363.86

הלוח מתאפיין בשטח צפוף מאוד שבו נמצא אוכל במרחק צעד שמאלה ואוכל במרחק צעד למטה מהמיקום ההתחלתי של השחקן. נשים לב שעבור alphabeta minimax חישוב היוריסטיקה מחשב את המקרה הגרוע ביותר ופועל לפיו. כלומר לפי החישוב ששני הרוחות תוקפות את הסוכן. מכאן ע"פ חישוב היוריסטיקה נקבל שהדרך הבטוחה היא לברוח מהרוחות. בפועל, צעד מטה וצעד שמאלה יוביל את השחקן לניצחון, דבר המתקבל ע"י הסוכן randomExpectiMax. מאופן פעולת הסוכנים שתואר לעיל נוכל להבין מהיכן נובע השוני בתוצאות.

8. על סמך ההרצות הקודמות:

	d=4
MinimaxAgent	-501.00
AlphaBetaAgent	-501.00
RandomExpectimaxAgent	-58.86

הלוח מתאפיין בכך שהשחקן נמצא בין שני רוחות. נשים לב שעבור alphabeta minimax חישוב היוריסטיקה מחשב את המקרה הגרוע ביותר ופועל לפיו. כלומר לפי החישוב ששני הרוחות תוקפות את הסוכן ללא אפשרות מילוט. מכאן ע"פ חישוב היוריסטיקה נקבל שהדרך לאבד כמה שפחות נקודות היא ע"י צעד אחד ולהיאכל ע"י הרוח. בפועל, פעולות הרוח הן רנדומליות ולכן ישנה אפשרות שאחת הרוחות תפנה לכיוון המנוגד לסוכן ועל כן הסוכן יוכל להמשיך לשחק ואף לנצח, דבר המתקבל ע"י הסוכן randomExpectiMax. מאופן פעולת הסוכנים שתואר לעיל נוכל להבין מהיכן נובע השוני בתוצאות.

9. להלן תוצאות כלליות שאנחנו יכולים להגיד מתוך הסתכלות על כלל הפרמטרים בהשוואה רוחבית:

- מבחינת הסוכנים, ישנה היררכיה ברורה כאשר ReflexAgent הוא הסוכן הכי פחות טוב, BetterAgent טוב ממנו כיוון שעושה אותם דברים אבל עם היוריסטיקה טובה יותר, MinimaxAgent טוב מ-BetterAgent מכיוון שהוא מניח את הדבר הרע ביותר מבחינת הרוחות ובוחר את הצעד הטוב ביותר שפקמן יכול לעשות, ו-AlphaBetaAgent פועל בדיוק כמו Minimax אבל בזמן קצר יותר שכן הוא מבצע גיזום אלפא-בטא וחוסך בכך זמן. הסוכן RandomExpectimaxAgent עם הרוח המותאמת לו מביא תוצאות מצוינות שכן הוא אינו מחמיר יתר על המידה מה שעשוי לגרום לו להיות זהיר מדי ועקב כך להשיג ציון נמוך מדי (פורט בהרחבה בחלק המתאים). DirectionalExpectimaxAgent עם הרוח המתאימה לו

ישיג גם כן תוצאות טובות, מצד אחד כאן הרוחות משחקות בצורה טובה יותר אבל מצד שני גם פקמן משחק בצורה טובה יותר שכן הוא מותאם לכך שהרוחות מעוניינות לבוא לקראתו. התוצאות יהיו טובות פחות מה-RandomExpectimaxAgent.

- מבחינת העומקים, עומק גדול יותר יהיה טוב יותר כפי שנלמד בהרצאה שכן אנחנו מנבאים את מצב המשחק ל"עתיד הרחוק" יותר ואנחנו יכולים לבחור בצעד שיתן תוצאות טובות יותר בהמשך. לעומת זאת, החסרון של עומקים גדולים יותר הוא כמובן הזמן, שפועל לרעתנו שכן יש הרבה יותר חישובים שיש לעשות בעץ החיפוש. כמו-כן בעומקים גדולים יותר הזמן הממוצע לתור יהיה גדול יותר, שכן כאמור אנחנו מבצעים יותר חישובים לכל תור במשחק.
- מבחינת הלוחות השונים, לוח עם מעט רוחות כמובן יביא ליותר נצחונות מאשר לוח עם מספר רב של רוחות שכן בלוח עם מעט רוחות יש פחות סיכונים לשחקן פקמן. בנוסף, לוחות גדולים יותר יביאו למספר נצחונות רב יותר, בהינתן שמספר הרוחות זהה, שכן לפקמן יש יותר משבצות להתחמק דרכם.
- היוריסטיקה שלנו מתגברת בכל המקרים על היוריסטיקה הפשוטה, שכן ישנם שני אלמנטים ביוריסטיקה שלנו שמביאים את השחקן פקמן להישגים טובים יותר. אם נבחן זאת, פקמן צריך מצד אחד לסיים לאכול את כל חתיכות האוכל בלוח ומצד שני לא להיאכל על ידי רוח. היוריסטיקה שלנו דואגת לשני הדברים הללו – מצד אחד פקמן בכל רגע נתון ישאף ללכת לכיוון חתיכת האוכל הקרובה ביותר אליו באמצעות חישוב עם BFS, ומצד שני העדיפות העליונה שלו היא לא להפסיד כלומר לא להיאכל על ידי רוח, ואם הוא קרוב מדי לרוח – הוא יברח. כלומר היוריסטיקה שלנו משפרת את הביצועים של פקמן מבחינת שתי המטרות העיקריות שלו.
- מבחינת השפעת הלוחות על השחקנים השונים, לוחות גדולים יותר ייטיבו עם DirectionalExpectimaxAgent (עם הרוח המתאימה) שכן הרוחות משחקות בצורה תקיפה יותר ופקמן צריך יותר משבצות לברוח אליהן בהפעלת סוכן זה, ובלוחות גדולים הוא יוכל לעשות זאת. לעומת זאת לוחות קטנים יותר ייטיבו עם AlphaBetaAgent ו-MinimaxAgent כאשר הם משחקים עם RandomGhost שכן הם משחקים עם רוח שנעה בצורה רנדומלית ופחות זקוקים למרחב התמרון.

חלק ט' – תחרות בקורס

מימוש בקוד.

הסבר לשחקן התחרות שלנו: זהו הסוכן DirectionalExpectimaxAgent. השחקן עובד עם היוריסטיקה המשופרת שהגדרנו, כאשר הוא משתמש באלגוריתם Expectimax כפי שנלמד בכיתה: כאן כאמור ישנן מספר שכבות min – אחת לכל רוח – ברצף. וכך, אם זהו תורה של רוח לשחק, אזי פקמן מקבל את ההסתברויות של התורות השונים של רוח בהתחשב בכך שהיא DirectionalGhost (ולא משנה איזו רוח זו בפועל). בכך פקמן מניח שרוח תבצע את הצעדים שירעו לו בהסתברות גבוהה יותר, גם אם מדובר ב-DirectionalGhost (שאכן עושה זאת) וגם אם מדובר ב-RandomGhost (שפועלת בצורה אקראית). בהגעה לעומק שבאילוץ מסתכלים על הפונ' היוריסטית המשופרת כאמור.

בחרנו דווקא בו מכיוון שראינו כי הוא נתן את התוצאות הטובות ביותר כאשר בוחנים את הסוכנים **אל מול שני סוגי הרוחות**. בנוסף בחרנו בעומק 2 ולא בעומק גדול מזה מכיוון שעומקים 3 ומעלה עשויים לקחת מעל 30 שניות למשחק (עם גרפיקה כבדיה) וזה חורג מהזמן שהוגדר בתרגיל למשחק בתחרות.